

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2512

гр. София, 28.01.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА
МИТОВА

като разгледа докладваното от НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА МИТОВА
Гражданско дело № 20211110134517 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от МВР срещу В. С. АЛ..

Ответникът – В. С. АЛ. не е подал отговор на исковата молба в законоустановения срок по чл. 131 ГПК.

Съдът, след като провери редовността на исковата молба и допустимостта на предявените искове, намира следното:

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание, като на страните следва да се съобщи проектът за доклад по делото.

По доказателствените искания:

Представените към исковата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД по делото:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 174, ал. 4 ЗМВР.

Ищецът Министерство на вътрешните работи на Република България твърди, че със заповед № 513з-8746/18.11.2016 г. ответникът В. С. АЛ. е бил назначен за стажант на младша изпълнителска длъжност в МВР на осн. чл. 159, ал. 1, т. 2 ЗМВР. На осн. чл. 173, ал. 3 ЗМВР оправомощено от министъра на вътрешните работи лице сключило договор № 513р-55820/28.11.2016 г. за първоначално обучение с В. С. АЛ. при задължение след приключване на обучението последният да служи в системата на МВР не по-малко от пет години.

Със заповед № 513з-4206/21.06.2017 г. на директора на СДВР В. С. АЛ. е назначен на

длъжност „полицай“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към Трето РУ при СДВР.

Със заповед № 513з-8045/26.10.2018 г., връчена му лично на 05.11.2018 г., на В. С. АЛ. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Заповедта е обжалвана от лицето, като жалбата е отхвърлена с влязло в сила решение № 1959/22.03.2019 г. по адм.д. № 12228/2018 г. на АССГ. Ищецът сочи, че съгласно чл. 3 от договора и чл. 174, ал. 4 ЗМВР ответникът следва да възстанови на МВР всички разходи за обучението си, пропорционално на времето на неизпълнение. В конкретния случай тези общите разходи за обучение възлизали на 3455,85 лв., а пропорционалните - на 2509,35 лв. Навежда доводи, че след извършени удръжки (прихващания) със сумата от 622,54 лв. лицето дължи да възстанови остатък в размер на 1886,81 лв. При тези твърдения ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати посочената сума от 1886,81 лв. ведно със законната лихва от предявяването на исковата молба – 17.06.2021 г., до окончателното заплащане на вземането.

Ответникът не е подал отговор на исковата молба.

Разпределение на доказателствената тежест:

В тежест на ищеца е да докаже сключването на договор за обучение с ответника, последващото му назначаване в структурите на МВР, налагането на дисциплинарно наказание, размера на разходите за обучение.

В тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **08.03.2022 г. от 13.30 ч.**, за когато да се призоват **страните - с препис от определението.**

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване

на делото и присъждане на разноси или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разносните за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____